

Knudsen, N. K. Kristensen, Jørgen Møller, S. Rasmussen, Inger Gautier Schmit). Betænkning (B. Sp. 2513) afgiven $\frac{6}{4}$. (Ordfører: Jepsen Christensen). 2. Beh. $\frac{7}{4}$ (L. Sp. 1657). 3. Beh. $\frac{7}{4}$ (L. Sp. 1671). *Tilbagesendt til Folketinget*. Udvalgets Beretning (B. Sp. 2671) afgiven $\frac{8}{4}$.

Det af Kirkeministeren fremsatte Lovforslag bestemmer:

at Regelen i Loven af 30. Juni 1922 § 2, 1. Stykke, om, at der ved Loven ikke sker nogen Forandring i det hidtil i Sønderjylland gældende Ejendomsforhold med Hensyn til Kirkernes og Præsteembedernes Kapitaler og Ejendomme, udgaar af Loven.

For dette Forslag har Ministeren i sin Fremsættelsestale givet følgende Begrundelse: „Naar man har foreslaaet, at denne Bestemmelse skulde udgaa, er det ikke, fordi man tilsigter en Ændring i dette Forhold, men det er, fordi man finder en Bestemmelse i denne Lov derom overflødig, idet der i andre Love, navnlig i Loven om Kirkers Bestyrelse og i Præstelønningsloven, findes optaget Bestemmelser i den Retning for hele Landets Vedkommende, altsaa ogsaa for de sønderjydske Landsdele.“

at 2det Stykke af § 2 i den omtalte Lov affattes saaledes: »Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug, jfr. Lov Nr. 286 af 30. Juni 1922 § 43, bringes til Anvendelse i de sønderjydske Landsdele.«

Herom udtaler Ministeren i sin Fremsættelsestale: „Denne Bestemmelse findes i og sig ogsaa i den nugældende Lov, men er ledsaget af andre Bestemmelser, som har gjort det i hvert Fald i allerhøjeste Grad vanskeligt at gennemføre Bestemmelsen om, at Loven af 4. Oktober 1919 blev gennemført i Sønderjylland, og Ministeriet foreslaar derfor at udelade disse andre Bestemmelser.“

I Lovforslagets Bemærkninger udtales, at den i Loven af 30. Juni 1922 paabudte Udstyknings af Præstegaardene i de sønderjydske Landsdele har stødt paa store Vanskeligheder, navnlig fordi Menighedsraadene har holdt Jorderne i saa høje Priser, at de kvalificerede Ansøgere om Jord til Husmandsbrug ikke tør afslutte Overenskomst om Købet med Menighedsraadene, og det oplyses sammesteds, at af de til Salg i Henhold til Loven af 30. Juni 1922 udbudte Parceller var kun for een Parcell Vedkommende Udstyknings endelig berigtiget; i en Del Tilfælde var Jorden overtaget af Parcellisterne, uden at Adkomstdokumenterne dog endnu var bragt i Orden.